

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและสภาพของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศชั้น เกรด 7-8 โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2545 โดยมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ได้ศึกษาจากประชากรทั้งหมดซึ่งเป็นนักเรียนชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย ระดับต้น (Beginners) และระดับกลาง (Intermediate) ในระดับชั้นเกรด 7-8 ปีการศึกษา 2545 ภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ รวมทั้งหมด 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกได้ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับนักเรียน

การสร้างแบบสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความต้องการและสภาพของปัญหาและสภาพของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ โดยพบว่ามีปัญหาหลายประการ โดยได้นำข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย และการสังเกต ดังกล่าวมาสร้างแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วยการสัมภาษณ์ 2 ตอน

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

การตอบแบบสัมภาษณ์นักเรียนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับ เพศ สัญชาติของบิดามารดา ระดับของการเรียนวิชาภาษาไทย ภาษาที่นักเรียนใช้เป็นภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง ระยะเวลาที่นักเรียนอาศัยอยู่ในประเทศไทย การเรียนภาษาไทยก่อนที่จะมาเรียนในโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ การเรียนภาษาไทยเพิ่มเติมนอกจากเรียนที่โรงเรียน และระดับผลการเรียนวิชาภาษาไทย ในภาคเรียนที่ผ่านมา ซึ่งโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ได้แบ่งระดับของผลการเรียนออกเป็น 2 ส่วน คือ ระดับคะแนนผลการเรียนจากการสอบ และระดับคะแนนความตั้งใจ

ระดับคะแนนผลการเรียนจากการสอบ คือ คะแนนการสอบเก็บคะแนน การสอบระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน เกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้

- A หมายถึง นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ระหว่าง 90 - 100 สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ดีมาก
- B หมายถึง นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ระหว่าง 80 - 89 สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ดีแต่ยังมีติดขัดเพียงเล็กน้อย
- C หมายถึง นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ระหว่าง 70 - 79 สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ แต่ต้องพูดช้า ๆ และทวนหลายครั้ง
- D หมายถึง นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ระหว่าง 60 - 69 สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้น้อย ต้องอาศัยการฝึกฝนให้มากขึ้น
- F หมายถึง นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ระหว่าง 0 - 59 ไม่สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ หรือได้น้อยมาก

ระดับคะแนนความตั้งใจ คือ คะแนนความตั้งใจที่ได้จากการสังเกตนักเรียนในห้องเรียนว่ามีความสนใจ ความตั้งใจ ความพยายามในการเรียน ความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งคะแนนความตั้งใจนี้เทียบได้กับคะแนนจิตพิสัยของโรงเรียนในระบบไทย เพียงแต่ในโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ได้แยกออกเป็นอีกส่วนหนึ่ง เพื่อให้ผู้ปกครองได้เห็นถึงความตั้งใจของนักเรียนด้วย เพราะนักเรียนบางคนทำคะแนนได้ดีแต่ไม่มีความตั้งใจในการเรียน ในขณะที่บางคนทำคะแนนได้น้อยแต่มีความตั้งใจและความพยายามอย่างมาก คะแนนความตั้งใจนี้จะช่วยเป็นกำลังใจให้นักเรียน เกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้

E (Excellent) หมายถึง นักเรียนมีความสนใจ ความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความพยายามในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนดีมาก

G (Good) หมายถึง นักเรียนมีความสนใจ ความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความพยายามในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนดี แต่ยังมีการพูดคุยกับเพื่อนในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียนอยู่

S (Satisfied) หมายถึง นักเรียนมีความสนใจ ความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความพยายามในการเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนค่อนข้างน้อย ชอบพูดคุยกับเพื่อนในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ครูต้องคอยเตือนในบางครั้ง

N (Need Improve) หมายถึง นักเรียนไม่มีความสนใจ ความตั้งใจ ความรับผิดชอบ ความพยายามในการเรียน และไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ชอบพูดคุยกับเพื่อนในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ครูต้องคอยเตือนตลอดเวลา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขในการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ด้านเนื้อหาวิชาและการนำไปใช้ โดยในข้อที่ 1-6 เป็นส่วนของเนื้อหาวิชา และข้อ 7-14 เป็นส่วนของการนำไปใช้
- ส่วนที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ข้อ
- ส่วนที่ 3 ด้านความต้องการในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย 1 ข้อ ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้ เพื่อให้นักเรียนเสนอความต้องการนั้น มาจากหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับต้นและระดับกลาง ของโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ที่คณะอาจารย์สอนวิชาภาษาไทยได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และได้นำมาใช้ในปัจจุบัน

2. แบบวัดความรู้ความสามารถทางภาษาไทยของผู้เรียน

แบบวัดความรู้ความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนชาวต่างประเทศ เป็นการวัดพื้นฐานทางภาษาไทยของนักเรียนทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ประกอบด้วยการวัดความรู้ความสามารถทางภาษาไทย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการวัดความรู้ความสามารถในการฟังและการพูด มีทั้งหมด 14 ข้อ ในข้อที่ 1-10 เป็นคำถามที่นักเรียนได้เคยเรียนแล้วในบทเรียนที่ผ่านมา ส่วนข้อที่ 11-14 เป็นคำถามเพิ่มเติมที่นักเรียนยังไม่ได้เรียนในบทเรียน แต่อาจจะเคยได้ยินได้ฟังจากเพื่อนหรือนอกห้องเรียน ในการวัดผู้ศึกษาจะเป็นผู้ถามและให้นักเรียนตอบ ซึ่งแนวคำตอบที่ถูกต้องในแต่ละข้อ มีดังนี้

1. ห้องเรียนของพวกเรามีสิ่งของอะไรบ้าง บอกมา 5 อย่าง
นักเรียนสามารถบอกชื่อสิ่งของในห้องเรียนได้เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สมุด ดินสอ ยางลบ
2. คุณชอบสีอะไร **บอกชื่อสีได้**
3. คุณชอบไปที่ไหน **บอกชื่อสถานที่ที่ชอบได้**
4. คุณนอนหลับกี่โมง **บอกเวลาได้ว่ากี่โมง**
5. คุณชอบเรียนวิชาอะไรมากที่สุด ทำไม **บอกชื่อวิชาที่ชอบ และชอบเพราะอะไร**
6. คุณมีพี่น้องกี่คน **บอกจำนวนพี่น้องว่ามีกี่คน และมีใครบ้าง**
7. คุณครูวิชาภาษาไทยของคุณชื่ออะไร
บอกชื่อครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับของตนเองได้
8. โรงเรียนของเราอยู่ใกล้กับอะไร **ใกล้กับโรงเรียนปริมัง หรือวัดเขตุน**
9. วันหยุดคุณชอบทำอะไร **บอกกิจกรรมที่ชอบทำในวันหยุดได้**

10. วันสงกรานต์คุณไปเที่ยวที่ไหน **บอกสถานที่ที่ไปเที่ยวได้**
11. คุณอยากเก่งภาษาไทยไหม เพราะอะไร **บอกได้ว่าอยากหรือไม่อยาก เพราะอะไร**
12. บ้านของคุณมีสัตว์เลี้ยงอะไร ชื่ออะไรบ้าง **บอกชนิดและชื่อของสัตว์เลี้ยงได้หรือไม่**
13. คุณมีเพื่อนที่มาจากประเทศญี่ปุ่นไหม ชื่ออะไรบ้าง **บอกชื่อเพื่อนหรือตอบว่าไม่มี**
14. ในอนาคตเมื่อคุณเรียนจบแล้ว คุณอยากทำงานที่ประเทศอะไร เพราะอะไร

บอกชื่อประเทศและเพราะอะไร หรือตอบว่ายังไม่รู้ ไม่แน่ใจ

ถ้านักเรียนสามารถตอบได้เกินร้อยละ 80 หมายถึง นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถเพียงพอในด้านนี้แล้ว

ส่วนที่ 2 เป็นการวัดความรู้ความสามารถในการอ่านและการเขียน แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเขียนคำภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย 10 ข้อ ซึ่งคำในภาษาอังกฤษข้อที่ 1-4 เป็นพยัญชนะไทย คือตัว ก ม อ ด โดยสะกดตามเสียงของตัวอักษร เป็นการเขียนสัทอักษรแบบง่ายที่ใช้ในโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านได้เนื่องจากนักเรียนยังไม่ได้เรียนสัทอักษร ข้อที่ 5-10 เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นคำที่นักเรียนได้เรียนในบทเรียนแล้วแต่ยังไม่ได้เรียนการอ่านและการเขียนเป็นภาษาไทย

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนคำภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ 10 ข้อ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนในบทเรียนแล้ว แต่ยังไม่ได้เรียนการอ่านและการเขียนเป็นภาษาไทย

3. แบบสัมภาษณ์สำหรับครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

เป็นแบบสัมภาษณ์ที่นำปัญหาและแนวทางแก้ไขที่นักเรียนได้เสนอแนะมาสร้างเป็นคำถามเพื่อขอความคิดเห็นจากครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ปกครอง

เครื่องมือดังกล่าว ได้ผ่านการปรับปรุงด้านภาษา ความชัดเจนครอบคลุมของคำถามตลอดจนความสั้นกระชับรัดกุมใจให้เกิดความร่วมมือในการตอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการศึกษา มีดังนี้

1. ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี หนังสือ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำข้อมูลที่ได้มาสร้างกรอบโครงสร้างในการศึกษาให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการศึกษา
2. สร้างแบบสัมภาษณ์ แบบวัดความสามารถทางภาษาให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. นำแบบสัมภาษณ์ แบบวัดความสามารถทางภาษาที่สร้างขึ้น ไปเสนอกรรมการที่ปรึกษา การค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมถูกต้อง จากนั้นนำเครื่องมือ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเหมาะสม

4. นำแบบสัมภาษณ์และแบบวัดความสามารถที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน ระดับชั้นที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร ในโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่

5. นำแบบสัมภาษณ์ แบบวัดความสามารถทางภาษา ที่ปรับปรุงเสร็จแล้วมาเสนอ กรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบแก้ไขให้ได้ความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้นก่อนที่จะนำไปใช้ดำเนินการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ

2. นำเครื่องมือไปดำเนินการเก็บข้อมูล โดยผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามในแบบสัมภาษณ์ให้นักเรียนฟังและแปลเป็นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่ยังไม่เข้าใจ แล้วให้นักเรียนตอบแบบ สัมภาษณ์ โดยตอบเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ตามความถนัดของนักเรียน และผู้ศึกษาเป็น ผู้บันทึกข้อมูลในแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด ส่วนแบบวัดความสามารถทางภาษาแบบวัดความสามารถ ในการฟังและการพูด ผู้ศึกษาเป็นผู้ถามให้นักเรียนตอบ แบบวัดความสามารถในการอ่านและเขียน ให้นักเรียนทำพร้อมกันโดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที

3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขที่สรุปได้ นำไปเสนอและขอความคิดเห็นจาก ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหาร และผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ โดยผู้ศึกษาเป็นผู้สัมภาษณ์และบันทึกในแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ปัญหาและสภาพของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาว ต่างประเทศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าสถิติร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าสถิติร้อยละ แล้วนำเสนอ
ในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 3 ความต้องการทางการเรียนวิชาภาษาไทย นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าสถิติร้อยละ
แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

2. แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถทางภาษาไทย นำมาตรวจและแปลความหมายตาม
เกณฑ์แล้ว นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าสถิติร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

3. แบบสัมภาษณ์สำหรับครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ปกครอง นำมาสรุปและนำเสนอในรูป
การบรรยาย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved